

[Bækgaard.]

drage for Administrationen. Naar vi nu søger at gøre det saa ligeligt som muligt for dem, som skal drage Nytte af Loven, er det et Spørgsmaal, om vi ikke ogsaa med Hensyn til Statsstøtten, den økonomiske Statsstøtte, skulde skaffe mere Lige- lighed til Veje. Jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at den Udgiftsforøgelse, som rimeligvis vil fremkomme, skal bæres udelukkende af Kommunerne, altsaa dels af Opholdskommunen, dels af Refusionsforbundet og dels af Udligningsfonden, men slet ikke af Staten. Jeg spørger: Hvorfor skal Staten ikke tage sin Part her? Jeg synes, Spørgsmaalet har sin fulde Berettigelse, naar man, som det her er tilsigtet, gaar over til mere faste For- mer. Den Regel anerkendes dog mere og mere, at dér hvor Afgørelsen eller Be- stemmelsesretten ligger, skal ogsaa den økonomiske Forpligtelse i saa stor Ud- strækning som muligt ligge. Jeg tror der- for, det bør overvejes, om ikke Staten paa en eller anden Maade bør deltage i de Udgifter, der her er Tale om, ikke alene den Forøgelse, som der vil blive, men Udgifterne i det hele taget til de kronisk syge. Den Sondring, der hidtil har været, er der ikke længer det samme Grundlag for at opretholde, som der har været forhen. Ogsaa i Betragtning af Kom- munernes anspændte Økonomi bør vi være opmærksomme paa, at dér, hvor Staten kan lette, bør den ogsaa gøre det. Jeg forstaa da ogsaa af den ærede foregaa- ende Talers Udtalelser, at han ønskede, at Refusionen blev ordnet i Lighed med, hvad vi kender for Invalidernes Vedkom- mende; men det er ikke Lovforslagets Hensigt, og derfor bør der foretages Æn- dringer paa dette Omraade, dersom Hen- sigten skal opfyldes.

Vi kan tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling, idet vi anerkender Formaålet med Hensyn til de paagældende syge. Da vi imidlertid ønsker nærmere overvejet, om Staten ikke bør tage Del i Udgifterne, og i saa Fald paa hvilken Maade, vil vi gerne have, at Lovforslaget gøres til Genstand for Udvalgsbehandling.

Olaf Nielsen: Da den af vort Parti udpegede Ordfører i Dag er forhindret i at

være til Stede, skal jeg redegøre for Par- tiets Stilling til det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, saa- ledes som denne er ændret ved Lov Nr. 101 af 14. April 1937 og Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

Det er med nogen Betænkelighed, vi ser paa den stadige Ændring og Udbyg- ning af dette Lovkompleks og paa For- øgelsen af de dermed følgende Byrder. Vi ønsker at fremhæve Betimeligheden og Nød- vendigheden af det fra vor Side rejste Krav om, at Loven om offentlig Forsorg bringes til at hvile paa Folkeforsikringens Grundlag. Naar jeg alligevel i Dag paa mit Partis Vegne tilsiger den højtærede Socialminister vor Vilje til ved Udvalgs- behandling at deltage i Arbejdet vedrø- rende den foreslaaede Ændring, er det ud fra den Betragtning, at vi finder det rime- ligt, at de Mennesker, som Lovforslaget omfatter, bringes ind under faste Former og ensartede Regler ved Tildeling af In- validerente.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget ser jeg, at den samlede Udgift skønnes at blive ca. 320 000 Kr. I denne Forbindelse vil det være ønskeligt at faa at vide, hvor mange kronisk syge rundt om i Landet der i Dag oppebærer Hjælp fra Kommu- nerne, men da jeg forstaa af de fore- gaaende Udtalelser, at Lovforslaget skal underkastes Udvalgsbehandling, vil disse Spørgsmaal kunne finde deres Besvarelse i Udvalget.

Jeg tilsiger altsaa herved den højt- ærede Socialminister velvilligt Medarbej- derskab til Lovforslagets Behandling.

Veistrup: Det siger sig selv, at der i et Lovværk, saa omfattende som Loven om Folkeforsikring, efterhaanden som Er- faringerne melder sig, vil være et og andet at rette, en eller anden Ændring, et eller andet Supplement at foretage. Jeg er der- for ganske uenig med den ærede sidste Taler (Olaf Nielsen), som mente, det var uheldigt med saadanne Ændringer.

Det, nærværende Lovforslag tager Sigte paa, er en Kategori af ulykkeligt stillede Mennesker, hvis Arbejdsevne helt eller del- vis er ophørt paa Grund af en eller anden kronisk Lidelse. De Mennesker, som lider